

HAVAS FERENC

Budapest

A diákkonferencia megnyitása 2003. május 7-én

Tisztelt leendő és jelenlegi kollégák, kedves vendégeink!

Nagy örömömre szolgál, hogy az ELTE Finnugor Tanszéke nevében köszönhetem önöket a magyarországi finnugor tanszékek első országos hallgatói konferenciáján. Bizonyára megbocsátják nekem, ha az *első* szó hangsúlyozásával némi elégedettségemet is kifejezem, hogy e fontos találkozó éppen a mi tanszékünk kezdeményezésére és kebelében jöhetett létre. Talán általában véve is magától értetődő, ha a hallgatói tudományos munka egy ilyen – legalábbis szakjaink tekintetében – új műhelye az ország legnagyobb, három „saját” szakkal is rendelkező tanszékén kezdi meg remélhetőleg perspektivikus működését, de az adott esetben még konkrét indítatásunk is volt: többek között ezzel a rendezvénnel kívántuk demonstrálni, hogy e három említett szak egyike, a finn nyelv és kultúra szak, mely hazánkban először éppen tanszékünkön jött létre, az idén ünnepli fennállásának huszadik évfordulóját.

Bár konferenciánk ebben a nemben első, nem egészen előzmény nélküli. Tíz évvel ezelőtt, a finn szak fennállásának első kerek évfordulóján ugyancsak rendeztünk egy tudományos ülésszakot, ahol vendégtanárok, oktatók és volt diákok előadásai hangzottak el. A jelenlegi ülésszak azonban – mondhatni: végre – valóban szakjaink egyetemi hallgatóságának konferenciája lesz, egymás között és egymás számára. Mi, oktatók, ezúttal legfeljebb vendégként hallgatjuk majd ifjabb, leendő kollégáink előadásait.

A finnugor tanszékek szakmai illetőségébe tartozó szakokon ma már hármat is értünk: a finnugor, a finn és az észti szakot. Nagy örömünkre szolgál, hogy előadókink ennek megfelelően több területről is érkeztek, s hogy a konferencián – erre is büszkéek lehetünk – a magyaron kívül finn nyelvű előadások is elhangzanak majd.

Engedtetsek meg némi személyes adalék is a hallgatói konferenciákkal kapcsolatban. Saját tapasztalatomból tudom, mennyire hasznosak az ilyen rendezvények. Bár magam sajnos több mint harminc éve nem mondhatom magam egyetemi hallgatónak, talán nem véletlen, hogy miközben a számos konferencia közül, melyeken azóta részt vettem, nem egyet alig tudok magamban felidézni, azokra, amelyeknek annak idején hallgatóként voltam részese, ma is jól és szívesen emlékezem. Állítom, hogy lényegében ott és akkor, a diákkörökben és a diákköri konferenciákon tanultam meg

előadásokat megtervezni, megszerkeszteni és hallgatható – s ha lehet, élvezhető – módon előadni. Gondolom, ez a lehetőség az önök számára is ugyanezt jelentheti. Ez bizonyos értelemben talán még fontosabb is, mint hogy máris érett és a tudomány komoly figyelmére méltó tanulmányokkal álljanak elő – bár erre kétségtelenül mindig volt példa, és a jelen konferencia előzetes programjának ismeretében biztos vagyok benne, hogy ezúttal is lesz. Ennek a hallgatói konferenciának egyébként nemcsak előzményei vannak, hanem beleillik jövőbeli terveink sorába is. Tanszékünk a jövő év tavaszán „Grammatika és kontextus: új szempontok az uráli nyelvek kutatásában” címmel nemzetközi konferenciát rendez, azt követően pedig mi leszünk a házigazdái a jelen hallgatói konferencia nemzetközi változatának: a soron következő IFUSCO-találkozónak. Szeretném már most arra biztatni a jelenlevőket, hogy készüljenek előadással ezekre a jövőbeli rendezvényekre is.

Mostani konferenciájukhoz pedig, melynek munkájához, mint tapasztalom, irigylésre méltó fiatalos lelkesedéssel és a tudományos munka iránti komoly elkötelezettséggel fognak hozzá, idősebb kollégáik, oktatótársaim nevében is sok sikert, tartalmas és ösztönző intellektuális élményeket kívánok. A vendéglátó tanszék vezetőjeként a finnugor tanszékek hallgatóinak első országos tudományos konferenciáját ezennel megnyitom.